

Wagner rajongók

A budapesti Wagner-napok különlegessége, hogy nemcsak a helyszín, a karmester és a zenekar állandó, hanem a közönség egy része is. Sokan minden évben visszajárnak és részt vesznek az összes programon. Ha hat estés, akkor haton, ha hét estés – mint ahogy az idei is –, akkor mind a hét hangversenyen. Így tesz Dieter Metzger egy nagy, nemzetközi német cég nemzetközi osztályának vezetője és felesége, Fodor Mária az ELTE-n magyar és angol szakon végzett tanárnő és újságíró, aki már annál a cégnél dolgozik, amelynél a férje, csak más területen.

I Hogy szereztek tudomást a Wagner-napok rendezvénysorozatáról?

– Az első évben még nem tudtunk róla – mondja Mária –, de épp az Erkel színházban voltunk egy előadáson, amikor parkolót keresve a férjem meglátta a Wagner-napokról tájékoztató plakátot és nagyon megörült. Hazatérve az volt az első, hogy megrendeltük a jegyeket és azóta minden előadáson itt vagyunk. A férjemet idén Kínába szólította a munkája, de csak egy napig maradt ott, repült vissza, hogy a Rajna kincseről le ne maradjon.

I Mi volt az a Wagner-mű, amely elindította ezt a vonzalmat?

– Tizennégy-tizenöt éves lehettem – mondja Dieter – a Lohengrin volt az első, ami nagy hatást tett rám, utána megismertem a többi operát is, így, amikor és ahol csak lehetett elmentem az előadásokra.
– Megismerkedésünkig én Verdi-ig jutottam, de mellette – néz a férjére Mária – hamar megkedveltem Wagnert, s már én is rajongó lettem. A Rajna kincse számomra a legkedvesebb.

I A Művészetek Palotája nem operabáz. A műveket „felszcenírozottan” látthatják. Mi az, ami mégis olyan batással van önökre, hogy minden este itt vannak?

– Röviden fogalmazva: Fischer Ádám zenei felfogása, a nagyszerű zenekar, a csodálatos énekesek. Fischer Ádám a műveket átlényegíti. Sokszor és sok helyszínen hallgatunk Wagnert, de szerintünk a karmesterek közül a legjobb ő. Az is előnye az előadásoknak, hogy nem olyan, mint egy nagy színpadon. Itt nincsenek operai körülmények, ez egy hangversenyterem, mindenféle sallang lemarad, s így jobban a zenére koncentrálni lehetünk. Járuk Bayreuth-ba is. Láttunk sok jót, olyat is, ami nem tetszett, de itt még nem. Itt a kezdetektől együtt dolgozik a karmester, a zenekar és az énekesek, és nagyszerűen összecsiszolódnak. Ismerősként üdvözölhetjük a zenekari tagokat is, integetünk, köszönünk nekik. Boldoggá tesznek bennünket, mert nagyszerű muzsikusok. Az is élmény, hogy megtapasztalhattuk, minden évben hozzátesznek valamit a mi nagy örömünkre.

– A helyszín fantasztikus. A terem gyönyörű, az akusztikája Európa egyik legjobbja, és a Wagner-rendezvény is csodálatos. Az épület külső látványával pedig már megbarátkoztam – mondja Mária.

– A helyszín is méltó a Wagner-életműhöz – kapcsolódik a témához Dieter –. Épp a minap számolgattam, hogy már több mint ötven előadást láttunk itt. Ha a Napok keretében többször is felcsendül egy-egy mű, akkor mi azt többször meghallgatjuk.

I A műveik is többfélék és több előadás is volt. A sokból van kedvenc?

– Nekem a Walkür meg a Nürnbergi mesterdalnokok a kedvencem, Dieternek pedig a Rajna kincse a legcsodálatosabb.

I Az idén Kovalik Balázs először rendezte itt a Bolygó hollandit. Ismerik a rendező más munkáit?

– Igen, és nagyon izgalmasnak tartom őket – mondja Dieter. Nagyon tetszett az Elektra, a Xerxes, a Fidelio, a Mephistophele. Most izgalommal várom a Bolygó hollandit.

I Az énekesek közül kik a kedvencek?

– Christian Franz, Anja Kampe, Oskar Hillebrandt – sorolják egymás szavába vágva.

I Önök sok szállal kötődnek Magyarországhoz, de ismernek más helyszíneket

R. Wagner, Istenek alkonya – a két Norna: Németh Judit és Gál Erika

is. A Wagner-napok a magyar zenei életben kiemelkedő esemény. De az tágabb kitekintéssel is?

– Mindenféleképpen. Ugyanolyan jó, vagy jobb mint Bayreuth. – mondja Mária. Ott láttunk rossz előadást, de itt még nem. Magyarországon már láttunk kevésbé jót, de itt olyat sem. Másutt, ha nem tetszik egy előadás, akkor azt mondjuk: ez nem Wagner.

– Itt az is tetszik – kapcsolódik Dieter –, hogy minden évben kapunk valami pluszt. Nem ismerek olyan zenekart, amely ugyanezt a teljesítményt ilyen magas művészi szinten és ilyen érzelmi gazdagságban nyújtaná. Közel ülünk, látjuk a játékokat, személyesen, ugyan nem ismerjük őket, mégis olyan mintha közeli ismerősök lennének. Minden előadás csodálatos élmény.

I Gondolom, hogy jövőre is jönnek majd? – Igen. Már április 10-én megvettük a szokásos négy jegyet az 1916-os hat előadásra.

Józsa Ágnes